Súd:	Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka:	5C/131/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3211203898
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Marek Anovčin
ECLI:	ECLI:SK:OSBN:2012:3211203898.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľky: mal. C. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, zastúpená matkou T. Š., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, K.G. G. K. proti odporcovi: T. Č., nar. XX.XX.XXXX, Q.. V. XXXX/X, K. G. K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu - spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody na zdraví a o zaplatenie nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 1 000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 4 157,26 eur z a s t a v u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným dňa 05.09.2011 a doplneným dňa 14.09.2011 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 4 157,26 eur z titulu náhrady škody na zdraví (bolestného). Uviedla, že škodu na zdraví jej odporca spôsobil tým, že dňa 18.02.2010 ju na ulici Svätoplukovej v Bánovciach nad Bebravou zrazil na priechode pre chodcov motorovým vozidlom. Navrhovateľka v dôsledku nárazu vozidla odporcu utrpela zranenia, a to zlomeniny horného a dolného ramena lonovej kosti panvy vpravo s malým posunom, zlomeninu horného konca hlavičky ihlice vpravo bez posunu, podvrtnutie s pomliaždením členka a kolena vpravo s vnútrokolenným výronom pravého kolena, ľahký otras mozgu a tržnozmliaždenú ranu v spánkovozáhlavnej oblasti hlavy vpravo s dobou liečenia v trvaní 4 - 5 týždňov. Dňa 27.09.2011 bolo súdu doručené podanie navrhovateľky, ktorým rozšírila svoj návrh o zaplatenie sumy 1 000,- eur z titulu nemajetkovej ujmy - bolesti na duši.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne a vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že vec je v štádiu riešenia prostredníctvom poisťovne. K nároku na zaplatenie sumy 1 000,- eur z titulu bolesti na duši uviedol, že navrhovateľka nijakým spôsobom nekonkretizovala, na základe akých skutočností sa domáha aj tohto nároku.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania a zákonnej zástupkyne navrhovateľky a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä písomných podaní účastníkov, lekárskych správ, výpisu zo znaleckého posudku a trestného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 1T/151/2010.

Zákonná zástupkyňa maloletej navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že dcéra bola zrazená odporcom, následne ošetrená a týždeň ležala v nemocnici. Mala psychickú traumu, bola plačlivá, má problémy s chodením a to sú tu ešte ďalšie trvalé následky. Návrh v časti o zaplatenie bolestného 4 157,26 eur zobrala späť z dôvodu, že poisťovňa (vedľajší účastník na strane odporcu) jej ich mala poukázať, aj keď je pravdou, že zatiaľ jej na účet neprišli.

Maloletá navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že si pamätá, že keď išla cez prechod, jedno auto zastavilo a druhé ju zrazilo. Potom si už pamätá, že bola v nemocnici, plakávala a potom sa bála chodiť cez prechody, keď išla cez cestu. Trvalo to asi mesiac. Keď dlhšie chodí, napr. hodinu, tak ju trochu pichá v nohe, v mieste, kde to mala zlomené.

Odporca na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že vozidlom Z. W., K. XXX Q. zrazil maloletú C. a spôsobil jej zranenia. Vozidlo bolo poistené v poisťovni Allianz. Pokiaľ ide o návrh, tak s bolestným súhlasil a toto bude zaplatené cez poisťovňu, no nesúhlasil s nemajetkovou ujmou, pretože túto navrhovateľka nekonkretizovala. Keď bol po nehode navštíviť navrhovateľku, tak jej babka vravela, že nebudú nič požadovať, žiadnu ujmu a s políciou si to má vyriadiť. Keď ju bol navštíviť, tak vtedy neplakala. Keď išla navrhovateľka cez prechod, keď to bol súdny znalec hodnotiť, tak pekne prešla. V škole sa smiala z toho, že ju prešlo auto.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/151/2010-173 zo dňa 19.07.2011 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/90/2011-184 zo dňa 21.09.2011, právoplatným dňa 21.09.2011, bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 18.02.2010 v čase o 14.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou, na ulici Svätoplukovej pri kvetinárstve Erica v smere od centra mesta v pravom jazdnom pruhu jazdil na motorovom vozidle značky Z. W. N.Č.: K.-XXXAX, kde na vlhkej vozovke prekročil maximálnu povolenú rýchlosť jazdy v obci, čím porušil ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a súčasne nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku na prechode pre chodcov a ktorému dávalo prednosť iné vozidlo stojace v ľavom súbežnom jazdnom pruhu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, následkom čoho došlo k nárazu a následnému zraneniu chodkyne C. Š., narodenej XX.XX.XXXX, bytom I. Č.. XXX, ktorá pri náraze utrpela zlomeninu horného a dolného ramena lonovej kosti panvy pravo s malým posunom, zlomeninu horného konca hlavičky ihlice vpravo bez posunu, podvrtnutie s pomliaždením členka a kolena vpravo s vnútrokolenným výronom pravého kolena, ľahký otras mozgu a tržnozmliaždenú ranu v spánkovozáhlavnej oblasti hlavy vpravo s dobou liečenia v trvaní 4 - 5 týždňov, pričom na obvyklom spôsobe života bola obmedzená po dobu 4 - 5 týždňov, ktoré spočívalo v obmedzení pohybu a chôdze, pričom požitie alkoholických nápojov u vodiča, ani u chodkyne zistené nebolo. Uvedené zranenia navrhovateľky boli zistené znalcom MUDr. Dušanom Gyüttmentom, ktorý podal znalecký posudok v trestnom konaní. Znalec stanovil bodové ohodnotenie zranení navrhovateľky na 287,50 bodov.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Navrhovateľka sa v konaní domáhala zaplatenie bolestného 4 157,26 eur a nemajetkovej ujmy (za "bolesť na duši") vo výške 1 000,- eur. V časti o zaplatenie bolestného vo výške 4 157,26 eur zobrala navrhovateľka návrh na začatie konania späť z dôvodu, že túto sumu jej mal poukázať vedľajší účastník na strane odporcu, a preto súd v tejto časti konanie zastavil.

Ďalej sa súd zaoberal opodstatnenosťou nároku navrhovateľky na zaplatenie nemajetkovej ujmy 1 000,- eur a na základe vykonaného dokazovania a príslušných ustanovení zákona dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Je nepochybné, že odporca zasiahol do telesnej integrity navrhovateľky, čím jej spôsobil škodu na zdraví, čo mal súd za preukázané z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/151/2010-173, a teda súd zodpovednosť odporcu odvodzoval z tohto rozhodnutia, ktorým je, pokiaľ ide o preukázanie samotného skutku a viny, viazaný.

V zmysle právneho poriadku sa škoda na zdraví odškodňuje jednorazovo, a to na základe priznaného bodového ohodnotenia bolestného ako i sťaženia spoločenského uplatnenia. V tomto odškodnení ošetrujúci lekár ohodnotí tak vytrpené bolesti ako i prípadné sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej osoby s prihliadnutím k následkom, ktoré toto protiprávne konanie zanechá u poškodenej osoby pre budúce uplatnenie v spoločnosti. Po späťvzatí návrhu v časti o náhradu škody na zdraví - zaplatenie bolestného, zostal predmetom konania nárok navrhovateľky na zaplatenie nemajetkovej ujmy za "bolesť na duši", ktorý súd právne posúdil ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti (§ 11, 13). V právnej teórii, ale aj v súdnej praxi prevláda názor, že nie je namieste uplatňovať si ujmu na zdraví duplicitne prostredníctvom inštitútu škody na zdraví ako i práva na ochranu osobnosti. Vo veci konajúci súd sa však s týmito názormi nestotožňuje. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovení § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka a nároky na náhradu škody na zdraví za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka sú samostatné právne prostriedky ochrany fyzickej osoby (uvedené vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28. 6. 2007, sp. zn. 30 Cdo 154/2007). Nároky na odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia si

s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 OZ konkurujú, pretože sú hodnotené na základe sčasti totožných a sčasti veľmi príbuzných skutkových tvrdení. Nemožno si však uplatniť nároky podľa § 13 OZ na základe úplne rovnakých skutkových tvrdení ako nároky podľa § 444 OZ. Rozlíšenie náhrady škody na zdraví a náhrady nemajetkovej ujmy je v Občianskom zákonníku nedôsledné. V prejednávanej veci navrhovateľka svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnila bolesťou na duši a strachom z prechádzania cez cestu, ktorý u nej pretrvával po dopravnej nehode. Z dôvodov uvedených nižšie považoval súd tieto jej skutkové tvrdenia za odlišné od tvrdení, na základe ktorých si uplatňovala bolestné a mohla by si uplatňovať náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Občiansky zákonník zabezpečuje v citovanom ustanovení pre celú oblasť občianskeho práva ochranu osobnosti každej fyzickej osoby formou všeobecnej úpravy - generálnej klauzuly. V tom istom ustanovení Občianskeho zákonníka v rámci tejto všeobecnej úpravy, ktorá sa týka zabezpečenia ochrany osobnosti fyzickej osoby ako celku, zároveň na objasnenie pojmu uvádza výslovne a príkladmi niektoré jednotlivé typické hodnoty osobnosti fyzickej osoby (život, zdravie, občiansku česť, ľudskú dôstojnosť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy), ktorých ochranu je potrebné v oblasti občianskeho práva zaistiť pred inými subjektmi s rovným právnym postavením. Z toho vyplýva, že občianskoprávna ochrana jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby nie je obmedzená iba na hodnoty výslovne uvedené v zákone. Ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva fyzickej osobe aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, pričom iba príkladmi uvádza, v ktorých prípadoch môže tomu tak byť. Keďže ide iba o príkladmi uvedené okolnosti (značná miera zníženia dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti), nie je vylúčené, ba naopak zo systematického výkladu ustanovení o ochrane osobnosti vyplýva, že tomu tak môže byť aj v prípade zásahu do zdravia fyzickej osoby, ako do jednej zo zložiek osobnostných práv, samozrejme za podmienky, že iná forma zadosťučinenia nie je postačujúca, a že ide o nárok postavený na inom skutkovom tvrdení než nárok na bolestné a na náhradu za sťažené spoločenské uplatnenie.

Z praxe súdov Slovenskej ako aj Českej republiky je zrejmé, že žaloba na ochranu osobnosti sa využíva poškodenými fyzickými osobami, ktoré boli poškodené trestnými činmi. Vo všetkých doteraz známych rozhodnutiach súdov bola priznaná nemajetková ujma podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti v prípadoch úmrtia najbližších osôb oprávnenej osoby, ktoré nastalo prevažne v dôsledku trestnej činnosti. Predpoklad pre priznanie nemajetkovej ujmy v týchto prípadoch je existencia extrémnych špecifických okolností, ktoré mali za následok vznik neodstrániteľnej absolútnej ujmy. Pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú tak stanovené dve kritéria z ktorých súd musí vychádzať a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Súd pri určení peňažnej náhrady prihliada na nenapraviteľný následok vzniknutý najmä v dôsledku úmrtia najbližšieho príbuzného oprávnenej osoby a na dôsledky, ktoré takáto udalosť vyvolá u žalobcu. Vždy je potrebné preukázať, že takýmto neoprávneným zásahom došlo aj k neoprávnenému zásahu do súkromia pozostalých osôb, najmä ich rodinného života. Aj pri konštatovaní závažného činu súdy trvajú na závere ohľadne § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že najmä vzhľadom k trvalosti, vážnosti a neodstrániteľnosti následkov zásahu, nie je vhodný iný prostriedok než zadosťučinenie v peniazoch.

V danom prípade našťastie nedošlo k úmrtiu fyzickej osoby, ale "len" k zraneniu fyzickej osoby - navrhovateľky pri dopravnej nehode, ktorú zavinil odporca. Odporca tým jednoznačne zasiahol do osobnostných práv navrhovateľky, a to minimálne do jej zdravia. Jednoznačne tak zo strany odporcu došlo k porušeniu práva navrhovateľky na ochranu osobnosti a vzhľadom na okolnosti prípadu bol takýto zásah objektívne spôsobilý privodiť ujmu vo sfére osobnostných práv navrhovateľky odlišnú od škody na zdraví, za ktorú navrhovateľke patrí bolestné a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Navrhovateľka ujmu svojej osobnosti odôvodňovala tými skutkovými okolnosťami, že bola plačlivá, a že pri chôdzi pociťuje bolesť. Takéto zdôvodnenie je pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa ustanovení o ochrane osobnosti nepostačujúce a na takéto skutkové okolnosti sa vzťahuje práve bolestné a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Svoj nárok ďalej navrhovateľka odôvodnila aj bolesťou na duši a tým, že sa bála istý čas prechádzať cez cestu. Toto odôvodnenie je síce stručné, no na druhej strane zásah odporcu do zdravia navrhovateľky uvedeným spôsobom bol objektívne spôsobilý vyvolať tieto následky u navrhovateľky. Podľa názoru súdu ak je spôsobená v súvislosti s určitým konaním fyzickej osoby jej ujma, tak jej logickým následkom je to, že táto fyzická osoba môže

mať v budúcnosti strach z takéhoto konania, aj keď ide pritom o bežný úkon každodenného života (prechádzanie cez cestu). Taktiež je logickým následkom ujma v psychickej sfére fyzickej osoby, aj keď reálne vzniknúť nemusí, no postačujúce je, že uvedený neoprávnený zásah do osobnostných práv bol a tento je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu. Psychické ujmy majú byť podľa prevládajúcich názorov v súdnej praxi (ako i ďalšie ujmy, ktoré znemožňujú poškodenej osobe uplatniť sa v spoločenskom živote) odškodnené práve prostredníctvom ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa názoru konajúceho súdu však toto explicitne z ustanovení zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia nevyplýva. V danom prípade by sťažením spoločenského bola chôdza navrhovateľky za nevyhnutného použitia bariel, resp. nemožnosť chodiť bez asistencie inej osoby alebo nemožnosť v dôsledku zlomeniny a jej liečenia istý čas športovať, navštevovať záujmové krúžky (napr. tanečnú) a pod. Strach z chôdze cez priechody pre chodcov však nie je tým sťažením spoločenského uplatnenia ako to má na mysli cit. zákon. Taktiež bolestné podľa názoru súdu nepokrýva následky zásahu do osobnostných práv v psychickej sfére človeka. Právna úprava odškodňovania takýchto zásahov iba bolestným a náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia je podľa názoru súdu nedostatočná a odškodné cez ustanovenia o náhrade škody na zdraví (§ 444 Občianskeho zákonníka) nemusia vždy byť a v tomto prípade ani nie sú postačujúce na odškodnenie navrhovateľky ako obeti trestného činu, aj keď len nedbanlivostného. Pokiaľ ide o priznanú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tak súd dospel k záveru, že suma 1 000,- eur je primeraná závažnosti vzniknutej ujmy a zodpovedá okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd v tomto smere prihliadol v prvom rade na to, že zo strany odporcu došlo k zásahu do zdravia maloletej navrhovateľky, v čase nehody žiačky základnej školy, a to na jej ceste zo školy a na priechode pre chodcov, kde je chodec zvlášť chránený, a kde si má vodič počínať zvlášť opatrne, pričom odporca ako vodič si tak nepočínal a práve v tomto mieste prekročil maximálnu povolenú rýchlosť. Okrem toho samotný odporca ako vodič miesto nehody poznal a vedel, že je tam zvýšený pohyb chodcov pre blízkosť sídliska a nákupného strediska.

Súd považoval právny základ uplatnenia nemajetkovej ujmy za daný a výšku uplatnenej a priznanej nemajetkovej ujmy za plne dôvodnú, a to nielen z dôvodov uvedených vyššie, ale aj v širších súvislostiach. V prvom rade ujma bola spôsobená maloletej osobe na ceste zo školy a na mieste, kde sa má cítiť bezpečne v dôsledku zvýšenej ochrany poskytovanej zákonom o cestnej premávke. Zadosťučinenie napríklad vo forme ospravedlnenia by bolo nepostačujúce vzhľadom na to, že poškodenou osobou je maloletá, ako aj vzhľadom na okolnosti nehody. Maloletá osoba znáša následky takéhoto zásahu do jej zdravia zvlášť horšie v psychickej rovine, keď sa takáto udalosť u nej môže prejavovať väčším strachom ako u osoby dospelej. Pritom zvlášť deťom a mladistvým priznáva aj Ústava Slovenskej republiky osobitnú ochranu. Okrem toho za zásahy do práv fyzických osôb, ktoré sa vo všeobecnej rovine javia ako nie tak závažné ako zásah do zdravia maloletej osoby, umožňujú viaceré právne predpisy slovenského právneho poriadku fyzickým osobám požadovať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak by nebolo postačujúce iné zadosťučinenie. Napríklad je tomu tak v prípade ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom (zákon č. 514/2003 Z. z.), v prípade nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona a aj v prípade porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, pričom je tomu tak už vtedy, ak také porušenie je iba spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom ten nemusí predložiť dôkazy o existencii ujmy.

Námietky odporcu vyhodnotil súd ako nedôvodné. Pokiaľ odporca v súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy poukazoval na to, že odporkyňa za účasti znalca bez problémov cez prechod prešla, tak tomu tak bolo viac ako 5 mesiacov po nehode pri rekonštrukcii dopravnej nehody za odklonenia premávky z miesta rekonštrukcie. Tvrdenie o tom, že sa navrhovateľka smiala v škole z toho, že ju prešlo auto, odporca prvýkrát uviedol až vo svojom záverečnom slove, nijako ho nepreukázal, pričom na toto už navrhovateľka reagovala iba gestom a mimikou vyjadrujúcimi jednoznačný nesúhlas. Pokiaľ odporca namietal, že stará matka mu povedala, že si nebudú nič nárokovať, tak takéto jej vyjadrenie je právne bezvýznamné, keď stará matka nie je zákonnou zástupkyňou navrhovateľky a nemôže sa za ňu vzdať práv, ktoré maloletej patria. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tak tento síce môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu, no nemôže z neho z vlastného podnetu vystúpiť a jeho oznámenie v tomto zmysle je právne neúčinné. Vedľajší účastník na strane odporcu sa vecne vyjadril iba k uplatnenej náhrade bolestného, no keďže v tejto časti bolo konanie zastavené, je bezpredmetné uvedené hodnotiť. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy 1 000,- eur z titulu ochrany osobnosti vedľajší

účastník na strane odporcu uviedol, že v tejto časti sa ho uplatnený nárok netýka z dôvodu absencie poistného krytia. V tejto časti je rovnako bezpredmetné vyjadrenie vedľajšieho účastníka akýmkoľvek spôsobom hodnotiť, pretože nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bol uplatnený iba voči odporcovi a k otázke, či je tento krytý poistným plnením, nebolo vykonané žiadne dokazovanie, pričom toto nebolo v tomto konaní ani potrebné, pretože navrhovateľka sa tohto nároku v tomto konaní nedomáhala voči poisťovni ako ďalšiemu odporcovi z titulu poistného plnenia.

Navrhovateľke by v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, patrila náhrada trov konania z dôvodu, že návrh bol v tejto časti podaný dôvodne, no bol vzatý späť preto, že až v priebehu konania jej bola poukázaná suma bolestného. V časti, v ktorej bolo návrhu vyhovené, by navrhovateľke patrila náhrada trov konania podľa zásady úspechu v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľka si však náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.) a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa v ňom musí tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.